

for sidste Anmeldelse, saaledes at Beskyttelsen altsaa gives i netop saa langt et Tidsrum, som den vilde vare, hvis Frembringeren var død paa selve Dagen for den sidste Anmeldelse.

Dette Forslag forekommer Ministeriet antageligt, idet man derved kommer ud over den før paapegede Usikkerhed med Hensyn til Konstateringen af Fotografens Død. Fornyes nemlig Anmeldelsen ikke, gives Beskyttelsen ham kun i samme Omfang, som om han var død paa sidste Anmeldelsesdag; ville Arvingerne derimod forny Anmeldelsen, vil hans Dødsdag fremgaa af deres Legitimation.

Da man — som før nævnt — ikke principielt har noget at indvende imod, at Fotografene faa en Beskyttelsestid for deres Frembringelser paa 15 Aar efter Frembringerens Død, og ved den foreslaaede Anmeldelse til Register mener at kunne komme ud over den i den nævnte Beregningsmaade liggende Vanskelighed, foreslaar man Fotografernes Ønske imødekommet. Det nærmere med Hensyn til Anmeldelse til Register henvises til Bemærkningerne til § 2.

Til § 2.

Berlinerkonventionen Art 4, 2det Stk., bestemmer, „at Nydelsen og Udøvelsen af disse Rettigheder“ — derunder ogsaa Fotografernes Rettigheder — „ikke skal være betinget af nogen Formalitets Iagttagelse“. Det forudsattes dog herved under Forhandlingerne paa Konferencen og udtales ogsaa i Motiverne, at der meget vel i hvert enkelt Land for dette Lands egne Fotografers Vedkommende kan kræves visse Formaliteters Iagttagelse; disse Formaliteter mentes imidlertid at ville blive saa uensartede i de forskellige Lande, at man af Hensyn til de deraf opstaaende Vanskeligheder fastslog, at fremmede Landes Fotografer beskyttes uden Hensyn til, om de hverken have iagttaget de Former, som kræves for Beskyttelsen i deres Hjemland, eller de Former, der kræves i det Land, hvor Krav paa Beskyttelse rejses, hvilken Regel altsaa ogsaa vil komme danske Fotografer til gode i Udlandet.

Konventionen giver os altsaa ingen Regel for, hvilke Formaliteter vi maa eller ikke maa kræve iagttagne af vore egne Fotografer; men at der, naar Fotografiet ikke kan opfattes som et individuelt Kunstværk, maa opstilles visse Krav i saa Henseende, synes klart. Der synes imidlertid ingen Nødvendighed at være for at opretholde det i Loven af

1865 stillede Krav om Anmeldelse til Eneret af hvert enkelt Billede i Forbindelse med Indlevering af et Eksemplar af det; Fotograferne have selv ønsket denne Formalitet, der baade er kostbar og besværlig, afskaffet, og der synes ikke at kunne stille sig nogen berettiget Samfundsinteresse herimod. Derimod synes det at være ganske nødvendigt at kræve, at Fotografen paa Billedet eller Kartonen angiver sit Navn samt Stedet, hvor han er bosat eller opholder sig eller hvor han udøver sin Virksomhed; dette er Forudsætningen for, at den anden Betingelse, som man dernæst maa opstille — Anmeldelse af Frembringerens Navn til Register —, kan faa Betydning.

Begrundelsen af Kravet om Registeranmeldelse er i Hovedtrækkene givet i Bemærkningerne til § 1, og her skal derfor blot tilføjes, at man i det hele maa finde den Tanke naturlig, at det paahviler Fotografen ved en Anmeldelse at tilkendegive sin Interesse i at være beskyttet med Hensyn til sine Frembringelser; noget lignende er jo ogsaa saavel i Udlandet som herhjemme krævet med Hensyn til Patenter og Beskyttelse for Mønstre, jfr. henholdsvis Lov Nr. 69 af 13. April 1894 og Lov Nr. 107 af 1. April 1905. Angaaende den nærmere Ordning af Fotografregistret, om hvilken kgl. Anordning vil være at udfærdige, skal følgende bemærkes. I Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet anlægges et Register, hvori hver anmeldt Fotograf faar sit Folio; paa dette opføres Fotografens fulde Navn, Firmabetegnelse, Fødselsdato, Bopæl eller Virksomhedssted samt Dato for Anmeldelsen, Nyanmeldelsen eller Død; endvidere opføres Oplysninger om total Overgang af Eneretten ved Retshandel, Arv m. v. Til Brug ved Anmeldelser udfærdiger Ministeriet Blanketter, der vil være at udfylde og indsende til Ministeriet i bekræftet Stand; ved Overgang af Eneretten — være sig i levende Live eller ved Døden — maa Anmeldelsen være ledsaget af behørig Legitimation. Under Ministeriets Tilsyn gives der alle og enhver Adgang til at søge Oplysning i Registret, og der skal paa Forlangende meddeles Udskrift af det.

Da Bestyrelsen af dette Register vil medføre adskillig større Udgift og Ulejlighed for Ministeriet end det hidtil førte Fotografiregister — i det dette faktisk benyttedes i særdeles ringe Omfang, medens det paatænkte Register kan forventes benyttet i stor Udstrækning —, synes det ikke mere end billigt, at der for Anmeldelse til Registret afkræves et vist